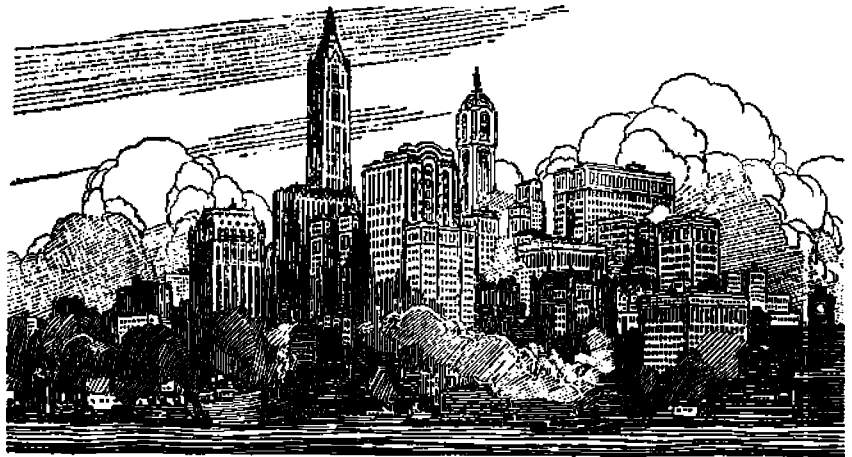

INDUSTRIALISMIN PERUSOLEMUS

Kirj. Warren Lamson.

(Tie Vapautteen kirjoituskilpailussa ensimmäisen palkinnon saanut kirjoitus.)

INDUSTRIALISTIT eivät edusta erikoista "naisvapautuskysymystä", mutta sensijaan pyrkivät koko työväenluokan vapauttamiseen; Industrialistit tahtovat vapauttaa taiteen purittaimaisen sensurin alaisuudesta; Industrialistit eivät tunnusta ihmisten rotu ja väri eroavaisuuksia; Industrialistit eivät hyväksy väkivaltaa. Näitä väitteitä, monien muiden asioiden yhteydessä selostetaan tässä, työläistoveri W. Lamson'in kirjoituksen loppu-osassa. —Toim.

INDUSTRIALISTIT JA NAINEN

(Jatkoa kesäkuun numeroon)

Lukuisat kirjoitukset alkuperäisistä ja vanhan ajan yhteiskunnista, joissa tehdään selkoa eri sukupuolista biologiselta (elämän opilliselta) kannalta, toteavat industrialistien omaksuman käsityskannan siitä, että ei ole olemassa mitään sellaista, joka oikeuttaisi tulevassa yhteiskunnassa kummankaan sukupuolen ylevämmyyttä. Tänäpäivänä vallitseva eri sukupuolien epä-yhdenvertaisuuden pelkkä olemassa-olo ei ole kyllin pätevä edellyttämään sitä, että sellainen tulisi säilymään tulevaisuudessa. Niiden, jotka pyrkivät poistamaan nykyään vallitsevaa eri sukupuolien välistä epäsuhteisuutta, pitäisi pyrkiä kauvemaksi kuin lainlaadinnallisiin säädöksiin, sillä tällaiset muutokset ovat seuranneet ainoastaan yhteiskuntarakenteen muutoksia. Industrialistit, muuten, eivät ole erikoisesti kiintyneitä "naisvapautus" kysymykseen, mutta sen sijaan työväen vapauttamiseen, jonka yhteydessä naiskysymyksen ehdottomasti tulee ratkaistua.

Se, että nainen on joskus omannut etevämmyyden miehen rinnalla on vähäpätöinen asia. Tänäpäivänä on kieltämätön totuus se, että nainen on yhteiskunnallisesti alempiarvoisessa asemassa ja että yleisesti puhuen, hän on kyvyiltään heikompi kuin mies.

Talouselopilliselta näkökannalta katsoen naissukupuoli on yhteiskunnallisesti haitallinen ja kehittymätöin aines, yhteiskunnallinen jarru. Kuitenkin jos, kuten hyvin tiedetään, on nainen joutunut olemaan yhteiskunnallisesti alistetussa asemassa vuosisatoja, jolla ajalla miessukupuoli on niin ihmeteltävästi edistynyt, niin silloin on aivan luonnollista se, että hän tänäpäivänä on kyvyiltään hei-

kompi, sillä kuten edellä olemme osoittaneet (Industrialistit ja Kasvatus, sekä alku määritelmässä) kykyisyys tiedoissa ja taidoissa suuremmassa määrin, sukupuolisesti yhtähyvin kuin luokkajaon mukaankin, on suoraanaisesti riippuvainen tasapuolisista mahdollisuuksista.

Suuri määrä naisia on joutunut maailman teollisuus-elämään ja joskin heille kansalaisina myönnetään äänestysoikeudet, niin silti he saavat huomata olevansa yhtä epäoikeutetussa asemassa kuin miespuoliset työläistoverinsakin.

Työläisnaiset, varsinkin maalaisoloissa ollen tietämättömiä ehkäisyopista, ovat melkein jatkuvasti raskauden tilassa, tai sitten on heillä imeväinen lapsi rinnoillaan, samalla aikaa kun kapitalistit, jotka toivovat suurta, halpaa tietämättömyyttä ja järjestymättömyyttä työvoimavarastoa, jota voi käyttää tarpeen vaatiessa kansainvälisten pääomien sodissa, veisaavat äitiyden kunniaa, johonka jokainen metsänpetokin on kykenevä. Sanomalehdet ja liikkuvat kuvat käyttävät tätä sentimentalisuutta pääaiheenaan. Kuitenkin intelligenttinen äitiys merkitsee jotakin enemmän kuin jatkuvan sarjan synnytyksiä. Se vaatii naisen olemaan jotain enemmän kuin jatkuvasti raskauden tilassa olevan eläimen. Tästä huolimatta ehkäisy tietojen levittämistä vastustetaan. Tämä selittääkin meille yhden syyn, miksi nainen on kyvykkäisyydessä alhaisemmalla tasolla kuin mies. Hänen osakseen on jäänyt täyttää maailma suurella sikiölaumalla, jonka ylläpitämiseen perheen varat harvoin riittävät, joka ryöstää äidiltä tilaisuuden olla kansankäymisessä asioiden kanssa perhe-elämän ulkopuolella. Hänen aikansa on liian tarkoin ylösotettu lasten hoidossa ja yrityksissä koettaa saada niukat tulot riittämään

perheen ylläpitämiseksi. Huolimatta niistä yli-tyksistä, jotka ovat omistettu kodeille ja suurille perheille, täytyy meidän sanoa, että ne monessa tapauksessa ovat naisen vihollisia.

“Suljettuna ulos vuosisadoiksi niistä pyrkimyksistä, mitkä avartavat henkistä näköpiiriä, nainen tänäpäivänä näyttää henkiseltä kääpiöltä, ilman minkäänlaista henkistä energiaa tai pyrkimystä. Se vähäinen määrä, mikä naisen on sallittu aivotaan käyttä, on miltei saanut aikaan sen kuivettumisen”. *)

Yllä oleva lainaus on kirjoitettu noin kaksikymmentä vuotta sitten. — Muuttuva taloudellinen tilanne on pakoittanut naiset enenevästi tehtaisiin, myllyihin, vaatetusliikkeisiin ynnä konttoritöihin, kuin myöskin suuri määrä on siirtynyt kauppa- ja kirjallisuus-alalle, saavuttaen keskinkertaista menestystä. He ovat järjestyneenä taistelleet, ja monessa tapauksessa parantaneet työasemaansa käyttäen samoja aseita kuin miespuoliset työläistoverinsakin. Tästä huolimatta molemmat niin naiset kuin miehetkin omaten niin kutsutun (andracentric) “mieskohtaisen” näkökannan, hidastuttavat naisen kehitystä.

Industrialistien esittämä yhteiskunnallinen järjestömuoto (sen tarkoitus ollen tasapuolisuutta yksityiskohtia myöten) tulee poistamaan kaikki tällaiset yhteiskunnalliset epäkohdat, tehden tuottavia työläisiä naisista, jotka loiseläjinä riippuvat miehestä, syöden, juoden ja tuhlaten hituistakaan rikastuttamatta maailmaa. Tätä naaraan riippuvaista asemaa ei ole olemassa eläinkunnassa, eikä myöskään ole ollut alkuperäisessä luontais-yhteiskunnassakaan. On itsestään selvää, että asettamalla alhaisella kehitystasella olevat tuottamattomat naiset tuottavien joukkoon, tuotanto tulisi kaksinkertaistumaan ja urospuolisten loiseläjinä hyödylliseen työhön siirtämisen kautta nykyinen tuotanto todellisuudessa tulisi täten nelin kertaistumaan.

Mutta tasa-arvoisuuden ollessa yhteiskuntaelämän perustana, jolloin mies ja nainen saisivat yhtälai-

sen tieteellisen ja teknillisen kasvatuksen, tulisi olemaan sangen harvoja, tuskimpa ollenkaan sellaisia aloja ja tehtäviä, joissa nainen ei voisi olla miehen tasolla Taiteessa ja teollisuudessa he tulevat avaamaan uusia vainoita, sellaisia mitkä ovat vielä ihmiselle tuntemattomia. Tällainen yhteiskuntataloudellinen tasa-arvoisuus tulisi synnyttämään henkisen yhteisymmärryksen, mikä johtaa heidät inhimillisen edistyksen kukkuloille — uuteen — vapaaseen — Wells’in ja toisten iloiseen yhteiskuntaan.

INDUSTRIALISTIT JA TAIDE

Elämme ajassa, jolloin taide on typerän, puritanilaisen ryhmän sensuurin alainen. John Powys sanookin, että: “Kukaan ei voisi otaksua sellaista, että nykyaikainen puritaaninen taiteen ja kirjallisuuden sensuri, joka lyijypainon tavoin riippuu jokaisen omintakeisen kirjailijan kaulassa, olisi tehtaissa ja hikipajoissa työskenteleväin työläisten asettamaa”. *)

Tämä lausunto on hyvin paljon yhden mukainen Industrialistien omaksuman katsantokannan kanssa, sillä he käsittävät vallankumouksen kaikkien sellaisten yhteiskunnallisten tekijäin vapauttajana, jotka eivät ole millään tavalla vahingollisia, tai haitallisia. Meidän luottamuksemme tähän edistykseen nähden on sellainen, että me otaksumme uuden ihmiskunnan edistyvän paljon pitemmälle kuin meidän kuvittelukykyimme ulottuu. Vaikka emme tunnustakaan kulttuuria yksin edistykseksi, niin me kuitenkin näemme sen yhtenä suurimpana onnellisuuden aiheuttajana. Minä luulen, että se oli Upton Sinclair, joka lausui ajatuksen, että: niin paljon tuhlataan energiaa ilmoituksien, kyltlien y. m. s. maalaamiseen ja piirustamisiin, että se riittäisi luomaan sellaisen kirjallisuus- ja taideoppilaitoksen, joka hämmästyttäisi maailmaa. “Kauneuden rakkaus, niin nähtävän kuin kuultavankin, on aina ollut ja tulee aina olemaan varma yhteiskunnallinen tekijä, valmis ilmaisemaan vai-

*) 1. Pure Sociology, Page 371

*) Essay on Wilde.

kuttavaisuutensa kaikissa tapauksissa, milloin hyvänsä suuret elämän ja olemassa-olon vaatimukset lakkaavat niilemästä yhteiskunnan energiaa”. *)

Tänäpäivänä taiteilijan täytyy työskennellä tietoisena siitä, että ainoastaan vähäinen osa ihmisistä tulee hänen työstään nauttimaan. Minä otaksun, että todellinen taiteilija pitää yleisöä arvossa, joten sen mieltymyksen tyydyttäminen on yhtä voimakas kiihotin hänelle kuin rahallinen tulokin. Ne, jotka omaavat todellisen kiintymyksen työhönsä, joko se on sitten taidetta tai muuta, vihaavat arvotonta yritystä. Työläiset eivät varmastikaan tule suosimaan nykyaikaista sensuria, joka tarkoittaa, että erikoiset naisten clubit rappeutuneiden miespalvelijainsa avulla hyvin usein nuuskivat ympäri, etsien jotakin, joka on tällaiselle clubille paheksuttavaa ja sitten erilaisten menetelmien kautta hävittävät tosi taiteelliset luonnokset siksi, että ne eivät tyydytä heidän hurskaita loiseläjä sielujaan.

Henkilöt luullen olevansa toisten hyvinvoinnin valppaita vartioita, kehittävät liiallisen itsearvoittamiskäsitteen. Tämä saa jokaisen hyödyllisen, luovan taiteilijan kammoamaan heitä. Jokainen taiteilija joka saastuttaa kykyjään saadakseen tuotteilleen hyväksymän, tekee henkisen itsemurhan.

Kauneuden aisti on ominaista jokaisella terveellä ihmisellä ja mitä vapaimpia kauneuden luojat, s. o. taiteilijat ovat, sitä suuremmasta merkityksestä on heidän tuotteensa kehitykselle.

INDUSTRIALISTIT JA OPPINEET

Vallankumoukselliset järjestöt ovat tehneet enemmän saadakseen suuret joukot tutustumaan maailman oppineiden kirjallisuuteen, kuin kaikki toiset järjestöt yhteensä kuten kirkko, sanomisto ja valtio. Vallankumoukselliset ryhmät Amerikassa ovat levittäneet tietoja suurille joukoille. Näitä tietoja ovat i. w. w.-läiset levittäneet työläisten tietämättömämpiin ja kurjimpiin osiin, joten tänäpäivänä me havaitsemme työläisten edistyvän nopeamasti. He käsittävät ei ainoastaan yhteiskuntaoppilisia tietoja, vaan osoittavat ymmärrystä kaikenlaisiin perustieteisiin nähden.

Tämän päivän opinut sovellettaessaan tuotteensa oppimattomien ihmisten kysyntään, on hänen pidettävä mielessään vain yksi ajatus, voittoja. Vaikka hän sovittaa työnsä tällaisiin puitteisiin, tulee hänen varoa ettei missään tapauksessa tule loukkaamaan minkään maan taantumuksellisten ryhmien kansalliskiihkoa eikä uskonnollisia vakauksia.

Jos hän tuo julki jonkun uuden käsitteen tai eroa muutamista vallalla olevista käsitteistä, tulee hänen tehdä se anteeksipyyntöjen kanssa. Uusi yhteiskunnallinen järjestelmä tulee poistamaan pakko-paidan ajatuksista, jolloin oppineen ei enää tarvitse salata mitä hän tahtoi ilmaista.

*) Dynamic Sociology, Sivu 674

INDUSTRIALISTIT JA RODUT

Etelän valtioissa sosialistit kerran levittivät mitä muutamat kutsuivat "valkoiseksi sosialismiksi". Tämä oli ehkä paikallaan kun ottaa huomioon, että heidän puolueensa ei ollut kokonaisuudessaan riippuvainen työväenluokan aineksista. Se, että vallankumoukselliset järjestöt, jotka rakentuvat teolliselle pohjalle, voivat välttää menettelytapoja mitkä eroittaisivat tummaihoiset valkoisista tuli todistetuksi Metsätyöläisten Veljeysliiton taholta, mikä kukoistus aikanaan ryhtyi toimimaan I.W.W:een yhteydessä. Industrialistit eivät tunne rotu eikä maantieteellisiä rajoja silloin kun on kysymyksessä työ-tätekevä luokka. Samoin kuin työväestö on havainnut tarpeelliseksi järjestyä huolimatta valkoisihoiden kansallisuuksista, niin industrialistitkin yhteiskunnallisessa suunnitelmassaan ottavat lukuun koko ihmiskunnan, sillä käsittäen, että sen menestyminen riippuu juuri siitä, että kaikki työläiset väriin katsomatta saadaan yhtymään järjestöön, missä kaikki saavat nauttia tasapuolet jäsen oikeudet. Industrialistit tähtäävät yhteiskuntamuotoon, missä kaikki luokkaristiriidat ja kaikenlaiset rotukahakat mitä nyt on käynnissä ovat poistettut. Silloin ei kukaan tule hyötymään siitä, että saarnaavat rotuvihaa, sillä vapaa tiede ei tule sitä suvaitsemaan.

Kyky työn suorittamiseen ja ajattelemiseen ei ole minkään yhden rodun ehdoton ominaisuus. "Nekin rodut jotka ovat sulautumassa Europalaisen sivistyksen vaikutuksesta, ovat todenneet virheelliseksi sen yleisen käsityksen, että heidän sivistyksensä ja henkinen tasonsa olisi alempana Europalaisia".

Tosiasiat osoittavat, että nämä niin kutsutut henkisesti alemmalla tasolla olevat kansat omaavat riittävästi henkistä kykyä ansaitakseen tunnustuksen kaikilla aloilla, vieläpä ilmeisen vastustuksen heitä kohdatessa. Ei kauan enää säilyne sellainen käsitys, että kiinalaiset tai japanilaiset eivät ole henkisesti toisten kansojen tasolla. Sitäpaitsi, ei tule kysymykseenkään niin usein luonnon ominaisuudet, maanlabeus j. n. e. kuin esimerkiksi mahdollisuudet ja tilaisuudet. Kiinalaiset esimerkiksi, kehittivät verrannollisesti korkean sivistystason, samalla kertaa kuin esi-isämme Amerikassa olivat ulvovia raakalaisia. Voimat, mitkä voivat muutamia kansoja eteenpäin ja taas vangitsivat toisten edistyksen mahdollisuuksia, eivät olleet heidän hallittavissaan, eikä nämä voimat ole vielä tänäkään päivänä hallittavissa.

Josko ihmiskunta kehittyi yhdestä sukujuuresta ja sen jälkeen eristyi pienempinä ryhmäinä kehittäen itselleen erilaisia ominaisuuksia, niin erilaisia, että se itsestään kehittyi erinäiseksi kansaksi, (katso, Well's "Outline of History" ja "Van Loom" The Story of Mankind), eli josko tilanteet olivat välttämättömiä ihmisen kehitykselle, tapahtuivat erotettuna eri osissa maapalloa, on vähäinen asia, vaikkakin suurin osa oppineista nykyään kannatta-

vat edellistä teoriaa.

Monta aivan erilaista heimoryhmää on menneisyydessä sulautunut yhdeksi kansaksi. Se näyttää siltä, että yhteiskunnallisen rakenteen kehityksen mukana, eri rotujen sekoitus tulee tapahtumaan. Jokainen rotu tulee lahjoittamaan kansallissominaisuutensa, mitkä tulevat olemaan suuresta merkityksestä koko ihmisvulle. Muutamat heikommat rotuhaarat, mitkä ovat nyt jo hiljalleen häviämässä voivat tulla pikemmin kokonaan pyhkäistyksi ole-mattomiin kuin sulautumaan ihmiskuntaan. Kuitenkaan näin ei tule käymään niiden rotujen kanssa, jotka ovat lukumäärältään suuria ja ovat kunnostaneet itsensä edistykseksi. Rotuvihakaan ei voi täydellisesti tuhota jälleensynnyttäviä voimia, sillä miehiä ja naisia viehättää muukalaisrodun vasta-sukupuolet. Tämä todellakin on siedettävämpi tulevaisuudessa kuin rotujen väliset kahakat.

INDUSTRIALISTIT JA VÄKIVALTA

Kuunnellessa erästä katupuhujaa Salt Lake Cityssä (Fred Ritter) joka puhui raitiotielakosta, kuulin seuraavan lauseen, "Kun lakonrikkuri menee vaunuun ryhtyäkseen sitä "runnaamaan", me emme yritäkään tuhota vaunua, mutta luomme katsemme ylös voima-johtoon missä voima syntyy". Tämä on todellakin teollisuustyöläisten kanta raa-kuuteen nähden. Heidän menettelytapansa tulien seisauttamaan määrätyn työalan.

Saavuttaakseen voiton, on heidän suunnitelmaansa toteuttamiseksi pysäydyttävä työt joissakin tai kaikissa teollisuulaitoksissa, jos tarpeellista. He pitävät väkivallan epätoivoisten menettelytapoina ja tarkoitustaan vastaamattomana toimenpiteenä jär-jestyneelle toiminnalle. Tämä riittänee ensihätäan industrialististen taistelumenettelytavoista.

Edellä mainitunlainen kanta on heillä myös yhteiskuntavallankumoukseen nähden. Se oli poliittisen toiminnan kannattaja joka sanoi, "että jokaisen sosialistisen äänestyslipun takana on kuola", ja taas toinen sanoi, "että jos he kieltäytyvät hyväksymästä meidän valittua halintoa, niin me tulemme nostamaan barrikaadit ja taistelemme kuin tiikerit". Industrialistit edustavat käsityskantaa, joka edistää suunnitelmia kontrollin ottamista tuotanto koneiston ylitse, mistä kaikkien kansojen elämä ja hyvinvointi riippuu. Nykyajan työläiset ovat ainoat jotka omaavat teknillisen kyvyn todellisuudessa käyttää tätä koneistoa kokonaisuudessaan. Väki-valtaisuus on omistavan luokan ase, yhden luokan menettelytavat eivät kelpaa toiselle luokalle käytettäväksi. Työläiset eivät voi saavuttaa voittoa käyttämällä väkivaltaisuutta, vaan rakentamalla koneiston, jonka avulla voidaan hävittää työnantajien kyky käyttää väkivaltaa omistusoikeutensa säilyttämisessä. Teollinen järjestö on oivallinen ase tähän tarkoitukseen, sillä maan teollisuudet ollen hajallaan ja sotaväki nostettuna työväestön riveistä ei voi olla jaoteltu eikä johdettu kunnollisesti puo-lustaakseen työnantajia niitä työläisiä vastaan, jotka kontroleeraavat tiedonvälitys-, kuljetus-, valais-

tus y. m. liikenteet ja laitokset, sekä kaikki toiset työläiset muilla aloilla.

Tosin muutamat kannattavat käsitettä, että kapitalismi jokatapauksessa kukistaa itse itsensä ennenkuin tulee kukistetuksi. Josko se luhistuu itsestään tai tulee kukistetuksi, ei ole niin suuresta merkityksestä, sillä tuottavan luokan täydellinen jär-jestyminen on tarpeellinen, voidakseen jatkaa tuotantoa sen jälkeen kun kapitalismi on joutunut pois näyt-tämöltä.

Työväenjärjestöt kehittyivät, koska työläisillä ei ollut mitään pelastumisen mahdollisuutta ja eikä myöskään mitään toista puolustusasetta. Välttääkseen työnantajien kurjaa kohtelua, tuottaja täytyi olla asetettu aseilla mitkä parhaiden sovel-tuvat hänen vaatimuksiinsa ja tarkoitusperiinsä, ja edelleen välttääkseen tämän vanhentumista, vaa-tii se työläiseltä aina enenevää älykkyyttä. Samalla myöskin on selvä päämäärä tärkein jokaiselle yhteiskunnalliselle liikkeelle.

Kaikki nykyajan elämän muodot ovat jo jonkun aikaa menneet yli kansallisen ja maantieteellisten rajojen. Mutta teollisen järjestön voiton kanssa tulemme näkemään ensi kerran ihmiskunnan historiassa yhteiskunnallisen järjestelmän mikä on johdonmukainen kansan ja heidän pyrintöjensä kanssa. Uusi yhteiskunnallinen järjestelmä tulee johdonmukaisesti jonkun aikaa työskentelemään jo-takuinkin samoilla perusteilla kuin ne voimat mit-kä saivat yhteiskunnallisen mullistuksen aikaan. Kuitenkin on tuskin mahdollista, että ihminen on silloin saapunut kehityksen huippuun, ei sen fyy-sillisessä eikä henkisessä merkityksessä. Sel-lainen käsitys olisi mieletön. Jos me tulisimme hyväksymään otaksunan, että ihmiskunnan täy-dellisintuote tänäpäivänä olisi kohonnut kehityksen korkeimmalle huipulle, meidän siltikin tulisi tun-nustaa yhteiskunnallinen kehitys sikäli kun sen vaikutuksesta ihmiskunta kokonaisuudessaan yritettäisiin saada samalle kehitystasolle. Tämän johdosta onkin jotakuinkin luotettava otaksua, että uusi yhteiskunnallinen järjestelmä tulee olemaan itsessään ohimenevä. Se tulisi olemaan paljon saman suuntainen kuin se koneisto mikä teki sen ole-massaolon mahdolliseksi, paitsi, että nyt olisi vai-kuttimena koko kansan jakamaton ja vastustamaton tahto. "Jos sellainen järjestö on johdettu sillä ta-valla, että se voi säilyttää varsinaisen jäsenistön uskollisuuden, tulee sen päätökset tärkeissä asioissa vaikuttamaan merkittävästi". *)

Sen päätöksillä tulisi olemaan niin paljo kanta-vuutta, että sodan käynti mannermailla tai jossakin teollisuushaarassa tulisi olemaan mahdottomuus.

"Kasvatus on tehnyt ihmisessä muutoksen ja se voima mikä sai tämän muutoksen aikaan oli höyry-kone". **) Me voimme siis kuvitella suu-empia muu-

*) The Next Step. By Scott Nearing.

**) America and the New Epock, sivu 45—Chas. P. Steinmetz.

toksien tapahtuvan tulevassa yhteiskunnassa sel-
laisten voimaa synnyttävien tekijäin vaikutuksesta
kuten auringon säteet, planeettien hankaukset, tai
atomien erottaminen, joiden otaksumme olevan vie-
läkin vaikuttavampia tekijöitä kuin on ollut höyry-
ja sähkövoima.

Käyttämällä edullisesti hyväkseen tämänpäivän
tieteitä ja teollisuusmekanismeja tuleva, uusi yhteis-
kunta välttämättömästi edistyy vielä korkeammalle
tasolle. Tästä sanoo Steinmetz: (ei mikään kir-
jallinen teoreetikko, vaan maailman yksi tunnetuin
insinööri) "Ihmisen teottomuuden ja tuhlauksen
poistaminen tuotannosta tulee vieläkin enemmän
vähentämään työntekoa maailmasta, ja ottaen huo-
mioon parannukset ja keksinnöt mitkä ovat jatku-
vasti toteutumassa, me voimme nähdä maailman,
missä elämäntaso on ainakin yhtä siedettävää kuin
meidänkin aikana, mutta jossa tehdään työtä ai-
noastaan neljä tuntia päivässä, eli noin kaksisataa
päivää vuodessa. Tämä tarkoittaa, että tuottajat
saavat viikon tai parin loma-ajan juhlapäiväin ai-
kana ja kahden kuukauden loman kesällä. Tämä on
vielä kaukana tulevaisuudessa, mutta siitä huoli-
matta ei ole turhapäiväinen unelma. Meidän tar-

vitsee vain katsoa merten toiselle puolelle, sodan
tuhoamaan Euroopan, ja me näemme tilanteen mis-
sä, sodan hävitys poistettuna, oltaisiin hyvin lähel-
lä ylläolevaa". *) Tulevaisuudessa, Steinmetzin
kaltaisien tiedemiehien ei tarvitse olla enemmän
joutilaana kuin tänäkään päivänä, kuitenkin tulee
heidän vaikutusvaltansa olemaan paljon suurempi.

Siis me voimme aivan kernaasti otaksua että kaik-
ki on jatkuvaa. Tietoisuus tulee jatkuvasti enene-
mään ja vaikuttamaan elämän muutoksiin kuten
nytkin, joten me voimme otaksua, että tulevaisuus
tulee meille tarjoamaan suunnattomia mahdollisuuksia.
Se tulee otaksuttavasti olemaan vapaaehtoinen
yhdistys tai järjestö, mikä vaatii tietoisien joukon
joka on kulkeutunut yhteiskunta kehityksen, teol-
lisuusryhmittymäin lävitse.

Tosi yhteiskunnallinen muutos tulee vapautta-
maan ihmiset, ennenkaikkea, yönraskaan raatajat.
Sen valta tulee olemaan perustettu, oleelliselle, yhe-
teiskuntatuotannolliselle pohjalle, todelliselle perus-
talle, vapaaehtoiselle myötätuntoisuudelle ja yhteis-
ymmärrykselle.

*) America an the New Epock, sivu 59 — Chas.
P. Steinmetz.

PALKKAORJAN KESÄ

(Kirj. K. Järvi.)

*On kesä kaunis suloinen
ja luonto kukoistaa.
Niin vapaana siel' lintuin laulu,
korviin kajahtaa.*

*Ei työläiselle kesän tuoksut
viehätystään tarjoo
kun hän päivän raadettuaan
tehtaasta ulos horjuua.*

*Orjain huomio ei kinnny
kesä aamun loistoon
heidän kuin on riennettävä
päivän leipä taistoon.*

*Kesälläkin, jos palkkaorja
työstä eroitetaan
niin suuri huolten, tuskain taakka
selkään hänen parhaan.*

*Kaivokseen kuin orjalaumat
painuu yön varjoon.
Ei heille kesän ruusut sielä
pääse loistoansa tarjoon.*

*Ei metsän orjillekaan kesä
voi nautintoja tuottaa.
Kuin he orjan ikeen alla
synkäs' korves huokaa.*

*Voi milloin saavat orjalaumat
vapautta maistaa?
Milloin orjain iki yöhön
aurinko vois' paistaa.*

*Silloin kuin me järjestyen
murskaamme orjain kahleet.
Uskomatta heitämme pois
viettelijäin valheet.*

